

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 155/2022
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бранке Лекић Врзић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 328/19 од 27.07.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 392/21 од 29.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 328/19 од 27.07.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 392/21 од 29.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 328/19 од 27.07.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је суд утврдио казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушал одређен у изреци пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеној ББ плати на име трошкова кривичног поступка износ одређен у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 392/21 од 29.12.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранка Лекић Врзић, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини

побијане пресуде тако што ће окривљеног да ослободи од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, без прецизирања законских разлога за подношење захтева из става 4. истог члана. У образложењу, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тако што наводи да је првостепени суд прекорачио оптужбу. Према наводима захтева, првостепени суд је прекорачио оптужбу јер је у изреку првостепене пресуде унео временски период који није био опредељен оптужним актом, а који је уследио након два догађаја за која је окривљени правноснажно оглашен кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и то један догађај од 29/30.12.2017. године, а други догађај од 12.02.2018. године. Таквом изменом чињеничног описа кривичног дела и додавањем речи „...након наведених догађаја наставио са константним психичким насиљем и дрским понашањем где су му изречене хитне мере заштите од насиља у породици, па се осећа угроженом за своју безбедност при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено“, суд је, по мишљењу браниоца, прекорачио оптужбу на штету окривљеног и поступио супротно закону.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Имајући у виду наведено, те да из списка предмета произилази да је изрека првостепене пресуде идентична са диспозитивом оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу КТО 217/19 од 09.12.2019. године, како у погледу објективних, тако и субјективних елемената кривичног дела из члана 194. став 1 КЗ, за које је

окривљени АА правноснажно осуђен, то су потпуно неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је на штету окривљеног прекорачена оптужба и тиме учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 68. став 1. тачка 9. ЗКП, у чију оцену се Врховни касациони суд није упуштао, јер наведени разлози у смислу члана 485. став 4 ЗКП не представљају разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Бранилац у поднетом захтеву цени изведене доказе на начин који је супротан оцени доказа, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, у погледу оцене исказа сведока оштећене, вештачења и оцене порекла повреда, на који начин, по оцени овог суда, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, при чему полемишући са исказом сведока – оштећене, истиче да суд није ценио околности које иду у прилог одбране, односно бранилац у захтеву оспорава чињенично стање и оцену доказа, дакле указује не повреду закона из члана 440. ЗКП.

Осим тога, бранилац наводи у захтеву да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, коју бранилац не нумерише, али иста произлази из образложења захтева и навода да одређени и досуђени трошкови нису били неопходни, на који начин се бранилац упушта у чињенична утврђења суда, о неопходности предузетих процесних радњи.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреде закона из члана 440. ЗКП и 441. став 1. ЗКП, такође нису повреде прописане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић